

ת"פ 43714/12/22 - מדינת ישראל נגד אחמד נג'ם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 43714-12-22 מדינת ישראל נ' נג'ם(עציר) 7 מאי 2023

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	אחמד נג'ם (עציר)
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה בעבודות כתב האישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, והורשע בביצוע עבירות של הלנה והעסקה של שני תושבי האזור שלא כדין, קטינים בני משפחה, מ"צ יליד שנת 2008 ו- א"א יליד שנת 2006 (להלן: "הקטינים"), במשך תקופה של כשנה.
2. **באישום הראשון** הורשע הנאשם בכך שבמשך כשנה עובר ליום 3.12.2022 העסיק את הקטינים באיסוף ברזל ובקבוקים, ובתום עבודתם הם שבו לביתם. חודשיים עובר ליום 3.12.2022 שידל הנאשם את הקטין א"א להיכנס לישראל שלא כדין, והוא עשה כן והגיע יחד עם מ"צ. במהלך החודשיים האמורים שיכן והלין הנאשם את הקטינים במקלט בבניין ברחוב המלך שלמה בלוד, בו הוא התגורר. במהלך תקופה זו נהג הנאשם לנעול בלילות את דלת המקלט והותיר בו את הקטינים ללא יכולת לצאת ממנו.
3. ביום 1.12.2022 התגלעה מחלוקת בין הנאשם לקטינים בטענה כי הוא מלין את שכרם ולא משלם את להם חובו. משמאן הנאשם לשלם את החוב ביום 3.12.2022 בשעה 12:00 לערך, התריאו הקטינים בפניו כי הם יזעיקו משטרה. אז נטל הנאשם את הטלפונים הניידים שהחזיקו הקטינים ברשותם ונעל אותם במקלט. בשעה 12:27 עלה בידי הקטין א"א להזעיק משטרה למקלט. אז הגיעו למקום כוחות כיבוי אש ומשטרה, פרצו את מנעול המקלט וחילצו את הקטינים. במעשים אלו הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של העסקת שני שוהים בלתי חוקיים בישראל, בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 12ב3(א)(2) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").
4. **באישום השני** הורשע הנאשם בכך שבמהלך חודש יולי 2022 הכיר את הקטין א"א והעסיק אותו באיסוף ברזל, בתמורה לתשלום בסך 200 ₪ בעבור כל יום עבודה. ביום 26.7.2022 בשעות הבוקר הסיע הנאשם את הקטין ברכבו בעיר לוד, וכשנעצר על ידי שוטר ונשאל על זהותו טען כי א"א הוא בן אחותו. בכך הורשע בעבירות הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, והעסקה של תושב זר למשך למעלה מיומיים רצופים בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 12ב3(א)(2) לחוק הכניסה לישראל.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה עוה"ד נועם אלימלך, עמדה על חומרת עבירות הלנה והעסקת שב"ח, וטענה שנוסף לפגיעה בערכים המוגנים הידועים בעבירות אלו פגע הנאשם בקטינים בזכויותיהם הבסיסיות ביותר, ובכך יש חומרה יתרה. נטען שהנאשם השתמש בקטינים כ"חפץ". בהקשר הזה הוסיפה וטענה כי הנאשם היה האדם היחיד בישראל שיכול היה לדאוג לצרכי הקטינים, ובכך הוא פגע באמונם, ובאמונו של אביו של א"א ששלח את הקטינים לעבוד עם הנאשם. בסוף דבריה ציינה ב"כ המאשימה כי נסיבות כתב האישום, בקשר עם אותו קטין א"א, הנסיבות של קטינים שהינם שוהים בלתי חוקיים, הכנסתם והלנתם במקלט, וכן ביצוע עבודות אזוריות שלמעשה כל אדם יכול היה לבצע ולא נדרש דווקא קטינים שוהים בלתי חוקיים, מעוררים תהיה באשר לנסתר בהתנהגותו של הנאשם. אשר למתחם הענישה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה אך טענה כי המקרה דנן חריג בנסיבותיו, ולפיכך עתרה לקביעת מתחם **שנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל**.

6. לגזירת העונש ומיקום הנאשם בתוך מתחם הענישה, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי המכביד ביותר של הנאשם (אליו אתייחס בהמשך), טענה שהנאשם מצוי עמוק בעולם העברייני, וריצה במצטבר 26 שנות מאסר במהלך חייו. עוד ציינה ב"כ המאשימה שההסכמה לתיקון כתב האישום נעשתה לאור הליך גישור שהתקיים בין הצדדים, ומחמת קושי ראייתי בהיות המתלוננים קטינים שאינם תושבי המדינה. לפיכך עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 14 חודשי מאסר, פיצוי על סך 10,000 ₪ ומאסר מותנה.

7. ב"כ הנאשם עוה"ד איתי שוחט, טען כי הקטינים עבדו אצל הנאשם לסירוגין, כמפורט בכתב האישום המתוקן, וכי יש לפרש את המילה "לסירוגין" באופן מקל, ומכך להסיק שעבודת הקטינים התפרשה במשך שנה, אך לא באופן קבוע. עוד ציין כי תיקון כתב האישום משמעותי, ומחייב ענישה מקלה יותר מעתירת המאשימה מה גם שזהו תיק ראשון בו המאשימה עותרת לפיצוי בעבירות אלו. אשר לתנאי ההלנה של הקטינים נטען כי כך נהוג במקרים של הלנת שוהים בלתי חוקיים, וממילא המאשימה לא הוכיחה שהמקלט לא ראוי למגורים, וכי מכתב האישום לא עולה שהנאשם לא שילם לקטינים.

8. הוסיף הסניגור וטען שהנאשם עצור עד תום ההליכים לנוכח העבירה בה הואשם הנאשם בכתב האישום המקורי בגין כליאת שווא, אך לולא כן ייתכן שלא היה נעצר. ב"כ הנאשם הפנה ביקורת כלפי המאשימה, טען כי נמסר לו ערב קודם כי עתירתה לשנת מאסר בפועל, הפנה לפסיקה, טען כי הפסיקה שהגישה המאשימה מחמירה בנסיבותיה ולא רלוונטית, ועתר לקביעת מתחם ענישה שנע בין 3 חודשי מאסר ועד 9 חודשי עבודות שירות.

9. בנוגע לעונש שיש להשית על הנאשם, התייחס הסניגור לגילו של הנאשם ולעברו הפלילי, אך ציין כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2017, בגין עבירות משנת 2016, וכי הוא לא הורשע מעולם בעבירות מתחום חוק הכניסה לישראל. עוד נטען כי הנאשם חווה חיים מאוד קשים, אמו חולה מאוד והוא תומך בה. לכן עתר הסניגור למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם, וביקש שלא להשית רכיבים כספיים, בשים לב שהנאשם לא הורשע בעבירות של העסקה פוגענית.

10. בדבריו לעונש אמר הנאשם שהוא מצטער על מעשיו ושלא יחזור עליהם שוב, וכי אין לו כסף לשלם קנס ואמו חולה והוא עוזר לה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. אכן, כפי שטענה ב"כ המאשימה, אף אני סבורה שזהו לא מקרה "רגיל" של העסקת שוהים בלתי חוקיים, משום שהמעשים שביצע הנאשם פגעו בערכים מוגנים מתחומים שונים. ראשית, כידוע, הלנה והעסקה של תושבי האזור ששוהים בישראל שלא כדין, פוגעת בערכים של הגנה ביטחון המדינה והציבור, לצד זכותה של המדינה לבחון את הבאים בשעריה. העסקתם והלנתם של תושבים זרים, מקימה פוטנציאל גבוה יותר של פגיעה בערכים אלו, מחמת שהייתם הממושכת בישראל, ומכאן משנה החומרה בעבירות אלו, שקיבל ביטוי בעונשים חומרים שקבע המחוקק, ובחשיבות שראתה הפסיקה להכבדה בענישה. הסוג השני של ערכים מוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, ביטויין בפגיעה בשלומם של הקטינים אותם העסיק והלין, בחירותם ובביטחונם האישי.

12. בית המשפט העליון עמד על מדיניות הענישה המחייבת ביצוע עבירות העסקת שוהים בלתי חוקיים בניגוד לחוק הכניסה לישראל, בהתחשב בכוונת המחוקק להחרפת התגובה העונשית בביצוע עבירות מסוג זה, במטרה לטפל בסכנה הנשקפת לאזרחי ישראל בכניסת שוהים בלתי חוקיים מאזור השטחים, כאמור ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל (18.10.2001):

"דבריו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות מידה עונשיות מחמירות מאלה שבהן החזיקו לפעמים בעבר. הדברים אמורים במעשי עבירה העלולים להוליד מעשי זוועה נוראים ועל התגובה העונשית להיות חמורה וקשה. אם אין עומדות לעברייני נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות".

דברים אלו רוכנו מאוחר יותר, ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006) אך האמירה ביחס לחשיבות השתת ענישה מחמירה הייתה ברורה ועקבית מאז.

13. על אף קביעות בית המשפט העליון בכל הקשור לביצוע עבירות של העסקת שוהים בלתי חוקיים בניגוד לחוק הכניסה לישראל, זאת כאשר הדרישה להחמרת הענישה נסמכת על הסכנה המוחשית בביצוע עבירות אלו כלפי אזרחי ותושבי המדינה, כאשר חשש בטחוני מרחף מעל. ואולם בענייננו, נוסף על החשש הביטחוני שבביצוע עבירות אלו, ניתן להבחין באופי עבירות שונה, זאת בשל עובדות כתב האישום בנוגע להתנהלות הנאשם מול הקטינים והפגיעה בהם, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן.

14. כפי שטענו הצדדים, לא נמצאה פסיקה דומה בנסיבותיה, אך אפנה לפסיקה מתחום הלנה והעסקת שב"חים שניתן להקיש ממנה, במידה מסוימת, לענייננו כפי שאפרט להלן:

א. ברע"פ 2057/19 מרזוק נ' מדינת ישראל (21.03.2019) (פסיקה שהגישו המאשימה וההגנה), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש שהורשע לפי הודאתו בהסעתם והעסקתם של חמישה שוהים בלתי חוקיים, כך ששלושה מהם הועסקו במשך חודש, אחד לתקופה בת חודשיים, ואחר במשך שבועיים. הנאשם הסיע את השוהים

הבלתי חוקיים בכל יום מהמחסום אל מקום עבודתם בעיר חריש. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 120 שעות של"צ לצד מאסר על תנאי. ערעור המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה למשך 4 חודשים.

ב. ברע"פ 818/13 **אבו חאמד נ' מדינת ישראל** (3.4.2013), הורשע הנאשם בעבירה יחידה של העסקת שוהה בלתי חוקי למשך יום אחד, ובית משפט השלום גזר את דינו ל-3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ש"ח. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור, נדחו.

ג. ברע"פ 5862/11 **שוואהנה נ' מדינת ישראל** (11.8.2011), הורשע המבקש בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר על תנאי לצד קנס בסך 2,000 ₪. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בהיעדר נסיבות מיוחדות המאפשרות להימנע מהטלת מאסר בפועל, ומשמדובר על תקופת ההעסקה שנמשכה מספר ימים. בית משפט המחוזי הוסיף לעונשו של המבקש 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחתה.

ד. בעפ"ג 41693-01-17 **נסאר נ' מדינת ישראל** (23.2.2017) (פסיקה שהגישה המאשימה), הורשע נאשם בכך שבמשך חודש העסיק תושב האזור ושילם לו 200 ₪ ליום עבודה, ובימים מסוימים העסיק שוהה בלתי חוקי נוסף ושילם לו 150 ₪ בעבור שכר עבודה יומי. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-9 חודשי מאסר, ונוכח עברו הפלילי של הנאשם ובהתחשב בתסקיר חיובי שהמליץ על של"צ, גזר על הנאשם ל-5 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי, נדחה.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 14190-03-19 **מדינת ישראל נ' מורד** (4.11.2020), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הלנה והעסקה של תושב זר, במשך כשבועיים במסעדה שבניהולו, וכן הלן אותו במסעדה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל. בגזירת העונש התחשב בית המשפט בהיות הנאשם נעדר עבר פלילי, ובתסקיר שירות מבחן שהמליץ על ביטול הרשעה, וגזר על הנאשם חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

ו. בת"פ (ב"ש) 21662-01-21 **מדינת ישראל נ' אבו מטיר** (18.7.2022) (פסיקה שהגישה ההגנה), הורשע נאשם בעבירה של העסקה של כדן של שני תושבים זרים, במשך חודש בעסקו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בהיעדר עבר פלילי ותסקיר חיובי ביותר מטעם שירות המבחן, נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

15. מן הכלל אל הפרט, הנאשם העסיק שני קטינים במשך כשנה לסירוגין, באיסוף ברזל ובקבוקים. תוך כך הלן אותם במקלט שבניין המגורים שלו. בכך ביצע הנאשם עבירות מתמשכות של העסקה והלנה של שב"חים בנסיבות מחמירות, הן משום שמדובר בשני שב"חים קטינים, והן בשל משך ההלנה והעסקה. יתרה מכך, הנאשם שידל את הקטין א"א להיכנס לישראל ולעבוד עמו, בהכירו את אביו.

16. חמור מכך, תנאי ההלנה של הקטינים פגעו

בחירותם, משום שהנאשם נעל אותם במקלט של בניין מגורים במשך לילות שלמים, כשלא הייתה באפשרותם כל דרך לצאת מהמקום. ודוק, אמנם הנאשם לא הורשע בעבירה של כליאת שווא כלפי הקטינים, שכן זו נמחקה מהנוסח בכתב האישום המתוקן, עם זאת, משפורטו העובדות בכתב האישום המתוקן, ואף ניתן להם דגש רב בפירוט העובדות, יש למעשים אלו שביצע הנאשם משמעות בקביעת מתחם העונש (ע"פ 5522/20 **חליחל נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (24.2.2021)).

17. מעשיו של הנאשם כלפי הקטינים היו חמורים. הוא ניצל את תלותם המלאה בו, את יחסי הכוחות מולם, והיותו האדם היחיד בישראל האמון על ביטחונם וצרכיהם. חמורה עוד יותר העובדה שהנאשם נעל את הקטינים כשהעזו להתלונן על הלנת שכרם, נטל מהם את הטלפונים הניידים הפרטיים שלהם (אמצעי התקשורת היחיד שלהם עם העולם), ובכך ניסה למנוע מהם להזעיק את המשטרה לעזרתם. הפסיקה שהובאה לעיל קלה באופן משמעותי מנסיבותינו, בעיקר בהתחשב בזמני העסקה קצרים ביותר ובגיל השב"חים שהיו בגירים.

18. כאמור, הנאשם לא רק פשע בכך שהעסיק והלין שוהים בלתי חוקיים בנסיבות מחמירות תקופה ארוכה במיוחד, אלא בשל דרך הלנתם והיחס כלפיהם. **מטעמים אלו מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 16 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת העונש בתוך המתחם

19. הנאשם בן 56, הודה בכתב אישום מתוקן, ובכך נטל אחריות, חסך מזמנו של בית המשפט וחשוב מכך חסך מזמנם של הקטינים שהם כאמור תושבי האזור, וניתן לשער שעדות בבית המשפט הייתה עלולה להיות קשה עבורם. כעולה מטיעוני הסניגור, הנאשם מתמודד עם נסיבות חיים קשות, אמו חולה והוא תומך בה ככל שביכולתו.

20. מנגד, לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד ביותר הכולל 19 הרשעות קודמות, במגוון רחב ביותר של סוגי עבירות, מאז הרשעתו הראשונה בשנת 1987 ועד הרשעתו האחרונה בשנת 2017 (אז נדון לעונש של 54 חודשי מאסר). הנאשם ריצה 15 תקופות מאסר שונות, המסתכמות ב- **26 שנות מאסר בפועל**. משמע שרוב חייו הבוגרים של הנאשם, הוא בילה בריצוי מאסרים. בין יתר הרשעותיו, נדון הנאשם בביצוע עבירות מין כלפי קטין במקלט ביתו (ת"פ (רמלה) 22584-07-14 מיום 30.10.2014).

21. מצאתי לקבל את עמדת המאשימה כי "רב הנסתר על הגלוי" ביחס לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות דנן. משלא התבקש תסקיר מאת שירות המבחן, קשה להעריך את מניעיו של הנאשם ומכאן גם שמסוכנותו לביצוע עבירות דומות נותרה לא ברורה. הדברים מקבלים משנה תוקף בשל הרשעה קודמת של הנאשם כמפורט לעיל, והם מדליקים נורת אזהרה.

22. בהעדר מענה טיפולי כלשהו, ולנוכח עומק מעורבותו של הנאשם בפלילים, ניתן להעריך כי הסיכון מפניו להישנות עבירות נוספות משמעותי. משכך, ותוך מתן משקל להודאתו, הגעתי למסקנה כי נכון למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, מיום מעצרו 3.12.2022 (בהתאם לרישומי שב"ס).

2. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת הסעה, העסקה או הלנת תושבים זרים שלא כדין, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

3. הנאשם ישלם לקטינים פיצוי בסך של 2,500 ₪ כל אחד, עד ליום 1.7.2023. המאשימה תעביר את פרטי נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט עד ליום 14.5.2023. ותעדכן אותם על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק.

4. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.2023, ובכל אחד בחודש שלאחריו.

תשלום קנס והפיצויים ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"ג, 07 מאי 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה, עוה"ד יסמין נוי, עוה"ד ענבר סיימונס ועוה"ד ירדן מלמד אוקנין, הנאשם - הובא ע"י שב"ס ובא כוחו עוה"ד איתי שוחט.